

هفتيوار سنٽن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو

سنٽن پريو بيان

(18-August-2016)

دل جي سختي

(SINDHI)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دل جي سختي

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جڏهن جمعرات جو ڏينهن ايندو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ ملائڪن کي موڪليندو آهي جن وٽ چاندي جا ڪاغذ ۽ سون جا قلم هوندا آهن، اهي لکندا آهن، ڪير خميس جي ڏينهن ۽ شبِ جُمُعَ مون تي ڪثرت سان دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي.

(أَلْفِرْدَوْسُ مِمَّا نُورِ الْخُطَابِ ج ۱ ص ۱۸۴ حديث ۶۸۸)

اس په به ناز مجھ کو ٻون تيرا غلام
مجه سے عاصی کا بهی ناز بردار بهی

يانبي! تجھ په لاکھون دُرُودِ و سلام
اپنی رحمت سے تُو شاهِ خَيْرِ الْأَنَامِ

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيتون ڪيون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **زِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ كَمَلِهِ**. يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني گل: 1_ بنا سني نيت جي ڪنهن به نڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو. 2_ جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا وڇائي ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي بين جي لاءِ جاءِ ڪُشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهورڻ، جهٽڪڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ **صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ. تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ!** وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مُصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! دل ڇو سخت ٿيندي آهي؟ دل جي سختي جا ڪهڙا ڪهڙا نقصان آهن؟ ان جو علاج ڪهڙي طرح ممڪن آهي؟ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اڄ جي بيان ۾ اسان ان جي باري ۾ مدني گل حاصل ڪرڻ

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السنين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

جي ڪوشش ڪنداسين، اچو! پهريان هڪ سخت دل شخص جو دل ڏکائڻ وارو هڪ واقعو ٻڌون ٿا، نهايت توجه سان ٻڌڻ جي ڪوشش ڪيو.

هڪ ڏينهن جي ٻارڙي کي زندهه دفن ڪري ڇڏيو

پنجاب (پاڪستان) جي هڪ ڳوٺاڻي علائقي ۾ بي رحم پيءُ هڪ ڏينهن جي ٻارڙي کي زندهه دفن ڪري ڇڏيو! پوليس ملزم کي گرفتار ڪري ورتو. تفصيل مطابق ملزم جي گهر ڇهين (6) نياڻي پيدا ٿي هئي. ظالم پيءُ جو چوڻ آهي ته ان جي نياڻي بدصورت هئي، ان جو چهرو بگڙيل هو، جنهن تي ان ڊاڪٽر کي ٻارڙي کي زهر پريو انجڪشن لڳائڻ جو چيو، ڊاڪٽر جي انڪار تي ان ٻارڙي کي زندهه دفن ڪري ڇڏيو.

(زندهه ٻيڻي ڪنوين ميڊيڪل ڊي، ص 4، روزنامه جنگ آن لائن 14 جولائي 2012)

ناحق قتل جو وبال

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته ڪهڙي طرح ان سخت دل بي رحم پيءُ پنهنجي نياڻي کي قتل ڪري ڇڏيو. جڏهن ته ان ۾ ٻارڙي يا ان جي ماءُ جو ڪهڙو تصور؟ هي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي مشيت آهي اهو جنهن کي چاهي پٽ عطا ڪري، جنهن کي چاهي نياڻي سان نوازي. ياد رکو! نياڻي جو قتل هجي يا پٽ جو يا ڪنهن جو به دين اسلام ۾ ناحق قتل حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي، فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي:

1. جيڪڏهن زمين ۽ آسمان وارا ڪنهن مسلمان جي قتل تي گڏ ٿين

تہ اللہ عَزَّوَجَلَّ سڀني کي اونڌي منهن ڀر جهڻم ۾ داخل ڪندو.

(معجم صغیر، ص ۲۵۰، الجزء الاول)

دل جي سختي ڇا آهي؟

ناحق قتل ۽ خبر ناهي ڪهڙا ڪهڙا گناه ٿيندا آهن ان جو هڪ سبب دل جي سختي به آهي، دل جي سختي ڇا آهي؟ اچو ٻڌون ٿا! جيئن

مڪتبه المدینه جو شايع ٿيل تفسير ”صراط الجنان“ جلد 4 صفحي 370 تي آهي: دل جي سختي جو مطلب هوندو آهي جو موت ۽ آخرت کي ياد نه ڪرڻ جي سبب دل اهڙي سخت ٿي ويندي آهي جو نصيحت دل تي اثر نه ڪري، گناهن جي رغبت ٿئي، گناه ڪرڻ تي ڪا شرمساري نه ٿئي ۽ توبه جي طرف توجهه نه هجي. (صراط الجنان، ج ۴، ص ۳۷۰)

ياد رکو! دل جي سختي جو مرض ڪا معمولي بيماري نه آهي بلڪ ايتري قدر تباه ڪن آهي جو قرآن پاڪ ۾ به باقاعده سخت دل ماڻهن جي مذمت بيان ڪئي وئي آهي، جيئن سيپاري 1، سُورَةُ الْبَقَرَةِ، آيت نمبر 74 ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز الایمان: ان واقعي کانپوءِ وري به اوهان جون دليون سخت ٿي ويون (۱۲۲) جڻ ته اهي پتر آهن، بلڪ ان کان به وڌيڪ سخت،

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ

كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً

(پ: ۱، البقرة: 74)

پٿر کان وڌيڪ سخت دل!

منا مٿا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل آيتِ مُبارڪه ۾ جن سخت دل ماڻهن جي مذمت بيان ڪئي وئي آهي، ان مان مُراد بني اسرائيل جا اهي ماڻهو آهن جيڪي حضرت موسيٰ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي زماني ۾ موجود هئا، ان جي باري ۾ فرمايو ويو ته وڏين وڏين نشانين ۽ حضرت موسيٰ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جا معجزا ڏسي ڪري به انهن عبرت حاصل نه ڪئي، انهن جون دليون پٿرن وانگر ٿي ويون هيون بلڪ انهن کان به وڌيڪ سخت، چوٽه پٿر به اثر قبول ڪندا آهن، جو انهن ۾ ڪنهن مان نديون وهي نڪرنديون آهن، ڪو پٿر ڦاٽي ويندو آهي ته ان مان پاڻي وهندو آهي ۽ ڪو خوفِ الهي مان ڪري پوندو آهي جيئن الله تَعَالِيٰ کي منظور هوندو آهي پر انسان جنهن کي بي پناهه ادراڪ ۽ شُعُور ڏنو ويو آهي، (جنهن جا) حواس قوي آهن، عَقْلُ ڪامل آهي، (ان جي اڳيان) دلائل ظاهر آهن، (۽) عبرت و نصيحت جا موقعا موجود آهن پر پوءِ به الله تَعَالِيٰ جي اطاعت و بندگي ڏانهن نٿو وڌي. (صراطِ الجنان، پارہ ۱، ص ۱۴۶، جلد ۱)

نتِ نيا جُرمِ هرِ اڪِ آن بوا جاتا به
خولِ پرِ خولِ سِياهِي ڪا چڙها جاتا به
گندگيٰ ميں مرا دل حد سے بڙها جاتا به

سلسله آه! گناہوں ڪا بڙها جاتا به
قلبِ پتھر سے بهي سختي ميں بڙها جاتا به
لاؤں وه اشڪِ ڪهاں سے جو سِياهِي دھوئیں

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

احاديثِ مبارڪ

منا مٿا اسلامي ڀائرو! هن ۾ ڪو شڪ ناهي جو دل جي سختي نهايت وڏي بيماري ۽ تباه ڪن آفت آهي. گناهن جي بيمارين ۾ مُبتلا

ڪرڻ ۾ هن بيماري جو وڏو هٿ آهي. ان جي تباه ڪارين جي پيش نظر حضرت عبدالله بن مُبارڪ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائيندا هئا: مومن ٻانهي جي لاءِ سڀ کان وڏي سزا اها آهي جو ان جي دل سخت ٿي وڃي. (حلية الاوليا، جعفرالضبيعي، ۴۴/۳) چو ته دل جي سختي گناهن ۾ اضافو ڪندي آهي، دل جي سختي دين کان پري ڪندي آهي، دل جي سختي عبادت ۽ تلاوت ۽ ذڪرُ الله جي مناس ختم ڪندي آهي، دل جي سختي الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت کان پري ڪندي آهي، دل جي سختي بدبختي جي علامت آهي اَلْعُرْضُ! اها هڪ اهڙي بيماري آهي جو جنهن سان مزيد ظاهري ۽ باطني بيماريون پيدا ٿينديون آهن. احاديثِ مُبارڪ ۾ ان جي مذمت بيان ٿي آهي. اچو! هن باري ۾ وڌيڪ به (2) احاديثِ طيبه ٻڌون ٿا:

1. ”سخت دل انسان الله تعاليٰ (جي رَحْمَت) کان گهڻو پري رهندو آهي.“ (ترمذي، ڪتاب الزهد، 62. باب منه، 184/4، الحديث: 2419)
2. ”چار (4) شيون بدبختي مان آهن، (1) لڙڪن جو نه وهڻ (2) دل جو سخت هئڻ (3) ڊگهيون اُميديون رکڻ (4) ۽ دُنيا جي حرص ۾ مبتلا ٿيڻ.“ (الجامع الصغير، ص: 62، الحديث: 921)

دل جي سختي جون نشانيون

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت کان ڏوري ۽ هميشه جي بدبختي جو هڪ سبب دل جي سختي به آهي. اڄڪل اڪثر ماڻهو پریشانين، مصيبتن، مالي بدحالين ۽ ڪاروباري رُڪاوٽن بابت شڪايتون ڪندا نظر ايندا آهن، غور ڪرڻ گهرجي ته

انهن تمام مصيبتن جو سبب اسان جي دل جي سختي ۽ ان جي سبب ٿيڻ واري الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت کان ڏوري ته ناهي؟ ڪٿي ائين ته ناهي جو اسان جون دليون سختي ۾ پٿر کان به وڌيڪ سخت ٿي چڪيون هجن ۽ اسان کي ان جي خبر ئي نه هجي؟ يقيناً هر بيماري جون ڪجهه نه ڪجهه نشانيون هونديون آهن، جن سان بيماري جي تشخيص (يعني ان بيماري جي سڃاڻپ) آسان ٿي ويندي آهي، اهڙي طرح دل جي سختي جون به ڪجهه علامتون آهن، اچو ان مان ڪجهه علامتون ٻڌون ٿا.

(1) عبادات ۾ ڪوتاهي ڪرڻ!

دل سخت ٿيڻ جي هڪ علامت اها آهي جو انسان نيڪ عملن کان پاسو ڪندو آهي، جيڪڏهن ڪڏهن مسجد ۾ وڃڻ جي توفيق ملي به وڃي ته خُشوع ۽ خُضوع جي بغير جلدي جلدي اهڙي طرح نماز پڙهندو آهي جو ڄڻ پنڃري ۾ قيد پڪي جيڪو جلد آزاد ٿيڻ جي ڪوشش ڪري رهيو هجي. اهڙي طرح ٻيا فرض ۽ واجب به بوجه محسوس ٿيڻ لڳندا آهن. دل جي سختي جي اها علامت نهايت بُري آهي چوڻهه قرآن پاڪ ۾ منافقين جي اها ئي علامت بيان ٿي آهي. جيئن ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: ۽ جڏهن نماز تي
اٿندا آهن ته پڳل دل سان

وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا

كُسَالَىٰ (پ: ۵، النساء: ۱۴۲)

عبادت ميں لڳتا نهيں دل ٻمارا
بيں عصياں ميں بدمست ٻم يا الهى

ٻڙى كوششين كى گناه چهوڙنى كى
ريه آه! ناکام ٻم يا الهى

الله عَزَّ وَجَلَّ اسان كى ان آفت (يعني دل جي سختي) کان نجات عطا
فرمائي ۽ پنهنجي عبادت ۽ تلاوت ۾ خشوع و خضوع ۽ اخلاص ۽
استقامت جي دولت عطا فرمائي. اومين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(2) نصيحت اثرن ڪرڻ!

اهڙي طرح دل جي سختي جي هڪ علامت اها به آهي جو
جڏهن وعظ ۽ نصيحت ۽ آخرت جي ياد ڏيارڻ وارن معاملن يا اوچتو
موت جا واقعا پڙهي يا ٻڌي ڪنهن جي دل ۾ فڪر آخرت يا نيڪين
جي رغبت پيدا نه ٿئي ته اها به سخت دلي جي علامت آهي .

(3) آخرت تي دنيا کي ترجيح ڏيڻ!

دل جي سختي جي هڪ علامت اها به آهي جو ٻانهو هميشه رهڻ
واري آخرت تي هن دنيا جي عارضي زندگي کي ترجيح ڏيڻ شروع
ڪري ڇڏيندو آهي ۽ دنيا ئي کي پنهنجو سڀ ڪجهه سمجهي ڪري
ان کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ بي چين رهندو آهي، ان جو نتيجو اهو
نڪرندو آهي جو اهڙو شخص دنيا جي محبت ۾ اندو ٿي گناهن جي

تاريڪ وادي ۾ گرڻ ٿي ويندو آهي ۽ دنيا ۽ آخرت جي بربادي کان علاوہ ڪجهہ نہ ورنندو آهي.

(4) ايمان جو ڪمزور ٿيڻ!

دل جي سختي جي هڪ نشاني اها به آهي جو جڏهن ٻانهي جي سامهون حدود الله جي خلاف ورزي ڪئي وڃي ۽ بي شرمي ۽ بي حياتي جي ذريعي گناهن جو بازار گرم ڪيو وڃي تڏهن به ان جي غيرتِ ايماني بيدار نه ٿئي ۽ اهو ان برائي کي نه روڪي يا روڪي نٿو سگهي ته دل ۾ بُرو به نه ڄاڻي ته سمجهڻ گهرجي ته ان جي دل سخت ٿي وئي آهي.

نفس و شيطان ٻو گئے غالب ان کے چُنڱل سے تُو چُهڙا يا رَبَ ڪر کے توبہ میں پهر گناہوں میں ٻو ہی جاتا ٻوں مُبتلا يا رَبَ نيم جاں ڪر ديا گناہوں نے مرضِ عصيان سے دے شفا يا رَبَ (وسائلِ بخشش مُرمم، ص 79)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! انهن علامتن ۽ نشانين سان بخوبي اندازو لڳائي سگهجي ٿو ته دل جي سختي ڪيتري قدر خطرناڪ مرض آهي، دل جي سختي هڪ اهڙي بيماري آهي جيڪا انسان کي الله عَزَّوَجَلَّ جي راه ڪان هٽائي نفس ۽ شيطان جو ڀيروڪار بڻائيندي آهي. دل جي سختي کان جان ڇڏائڻ جو هڪ طريقو هي آهي جو ٻانهو انهن وجوہات ۽ اسباب تي غور ڪري، جيڪي دل جي سختي جو سبب

بڻجندا آهن ۽ پوءِ انهن کي ختم ڪرڻ جي ڪوشش به ڪري . اچو!
ان ۾ ڪجهه اسباب ٻڌون ٿا.

دنيا جي مَحَبَّت:

1. دل جي سختي جو هڪ سبب دنيا جي مَحَبَّت آهي چو ته جڏهن دنيا جي مَحَبَّت انسان جي دل تي چائنجي ويندي آهي ته دل ان جي طرف متوجه ٿيڻ لڳندو آهي ۽ پوءِ ذڪرُ الله ۽ عبادت ۾ دل ناهي لڳندي ۽ انسان دنيا جي راند روند تماشن ۽ ان جي فاني رونقن ۾ دل جو چين ۽ سڪون تلاش ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو آهي. پهريان فضول ۽ گناهن پيرين ڪمن ۾ دنيا برباد ڪندو آهي ۽ پوءِ آخرت ۾ به ڏلت ۽ رُسوائي ان جو مُقدر ٿي سگهي ٿي.

2. دل جي سختي جو هڪ سبب فضول گوئي به آهي جو وڌيڪ ڳالهائڻ يا بي سوچي سمجهي ڳالهائڻ زبان جي ٻين آفتن سان گڏوگڏ دل جي سختي جو باعث به بڻجندو آهي، چو ته دلي احساسات کي ظاهر ڪرڻ جو آلو زبان ئي آهي ائين زبان دل جي ترجمان چئبي، جڏهن به زبان هلندي دل ۽ دماغ ان ڏانهن متوجه ٿيندا، فالتوءَ بي ڪار ڳالهين ۾ مصروفيت جي وجه سان دل ۽ دماغ الله عَزَّوَجَلَّ جي نشانين ۾ غور ۽ فڪر ڪرڻ، پنهنجي عاقبت (آخرت) سنوارڻ، موت ۽ ان کان بعد جي حالتن جي باري ۾ سوچڻ جي طرف گهٽ ڌيان ڏيندا، ائين دل خود بخود سخت ٿيڻ شروع ٿي ويندي. حديثِ پاڪ ۾ دل جي سختي جو هڪ سبب فضول گوئي کي قرار ڏنو ويو آهي، جيئن فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: اي انسانو! ذڪر الله کان

علاوه گفتگو جي ڪثرت نه ڪندا ڪيو! چو ته ڪثرت سان ڳالهيون ڪرڻ دل جي سختي جو سبب آهي ۽ بيشڪ ماڻهن مان الله عَزَّوَجَلَّ کان وڌيڪ پري اهو شخص آهي جنهن جي دل سخت هجي.

(ترمذي، ڪتاب الزهد، باب ماجاء في حفظ اللسان، ۴/ ۱۸۴، حديث: ۲۴۱۹)

3. دل جي سختي جو هڪ سبب ڪثرت سان ڪلڻ به آهي، رسول

نذير، سراج مَنير صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان نصيحت نشان آهي:

وڌيڪ نه ڪلو! چو ته وڌيڪ ڪلڻ دل کي مُرده (يعني سخت) ڪندو

آهي. (ابن ماجه، ڪتاب الزهد، باب الحزن والبكاء، ج ۴، ص ۴۶۵، حديث ۴۱۹۳) ۽ وڌيڪ

ڪلڻ جو نقصان ٻڌائيندي نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد

فرمايو: وڌيڪ ڪلڻ کان بچندا رهو چو ته ڪلڻ چهري جي نور کي

ختم ڪندو آهي. (الترغيب والترهيب، ڪتاب الادب، باب في الصمت الاذن خير

، رقم ۲۷، ج ۳ ص ۳۴۰، ملقطاً)

4. دل جي سختي جو چوٿون سبب الله عَزَّوَجَلَّ جي ياد کان غافل ٿيڻ

آهي، چو ته ڪنهن به دل جون چار (4) حالتون هونديون آهن: (1)

بلندي (2) ڪشادگي (3) پستي (4) سختي، ته هاڻي دل جي بلندي

ذڪر الله عَزَّوَجَلَّ ۾ آهي، ان جي ڪشادگي رضاءِ الهي عَزَّوَجَلَّ حاصل

ڪرڻ ۾ آهي، ان جي پستي غير الله عَزَّوَجَلَّ ۾ مشغول ٿيڻ ۾ ۽ ان

جي سختي يادِ الهي عَزَّوَجَلَّ کان غافل ٿيڻ ۾ آهي. (شاهراه اولياء، صفحہ ۸۰)

5. دل جي سختي جو هڪ سبب پيت پري ڪائڻ پڻ آهي، جي ها!

پيت پري ڪائڻ سان جتي عبادت ۾ سُستي ۽ صحت خراب ٿيندي

آهي اتي ان جو هڪ نقصان اهو به آهي جو پيت پري ڪائڻ دل کي

سخت ڪندو آهي، حضرت سَيِّدُنَا بَشَرِ بْنِ حَارِثِ رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: اهي عادتون جيڪي دل کي سخت ڪنديون آهن انهن مان هڪ ڪثرتِ طعام (وڌيڪ کائڻ) به آهي. (حليۃ الاوليا، بشر بن حارث، ۳۹۲/۸، ملقطاً) حضرت سَيِّدُنَا معروف ڪرخي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: وڌيڪ کائڻ دل جي سختي جو سبب آهي. (حڪايتون ۽ نصيحتون، ص: 350)

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته دل جي سختي جو هڪ سبب دنيا جي مَحَبَّتِ آهي ۽ فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالِهِ وَسَلَّمَ جي مطابق دنيا سان مَحَبَّتِ هر بيماري جي جڙ آهي. دل جي سختي جو ٻيو سبب اسان ٻڌو ته فضول ڳالهيون ڪرڻ سان به دل سخت ٿيندي آهي. افسوس اسان جي اڪثريت هر وقت فُضُولِ گوئي ايسٽائين جو فحش گوئي کان به پاسو نٿي ڪري، فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالِهِ وَسَلَّمَ آهي: فُحْشِ گوئي سخت ڏلي مان آهي ۽ سخت ڏلي باهر آهي.“ (ترمذي، ڪتاب البروالصله، باب ماجاء في الحياء، ۴۰۶۳، حديث: ۲۰۱۶) دل جي سختي جو هڪ سبب وڌيڪ کلڻ به آهي اميرالمؤمنين حضرت سَيِّدُنَا عُمَرُ فاروق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائڻ ٿا ته ”جيڪو شخص وڌيڪ کلندو آهي، ان جو دٻڊبو ۽ رُعب ختم ٿي ويندو آهي ۽ جيڪو ماڻهو (ڪثرت سان) مزاح ڪندو آهي اهو ٻين جي نظرن مان ڪري ويندو آهي. (احياء العلوم، ج ۳، ص ۱۳۷) اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي ذڪر کان غفلت ۽ گناهن جي ڪثرت کان علاوه ڀيٽ پري ڪائڻ به دل جي سختي جو سبب آهي جڏهن ته کائڻ جي عظيم سُنت اها آهي جو جڏهن بک لڳل هجي ته کاڌو کائجي نه ته بنا بک جي کائڻ سان طاقت ته ڇا ايندي بلڪ صحت خراب ۽ دل به سخت ٿي ويندي.

إِلٰهِي مِيں عمدہ غذاين نہ کھاؤن

غم مصطفیٰ میں بس آنسو بہاؤں

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

دل جي سختي جا نقصان

منا منا اسلامي ڀائرو! انسان هميشه ان شيءِ کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو آهي جنهن ۾ ان کي فائدا نظر ايندا آهن، جڏهن ته اهي شيون جيڪي نقصان جو سبب آهن هر سمجهدار شخص اهڙين شين کان پري رهڻ جي ڪوشش ڪندو آهي. دل جي سختي ۾ به يقيناً ڪو فائدو نه آهي بلڪ سراسر نقصان ئي نقصان آهي. جڏهن انسان جي دل سخت ٿي وڃي ته ان کي ڪهڙن ڪهڙن نقصانن کي منهن ڏيڻو پئجي سگهي ٿو؟ اچو! اهو به ٻڌون ٿا جيئن،

پهريون نقصان

دل جي سختي جو هڪ نقصان هي آهي جو انسان گناهن تي دلير ٿي ويندو آهي، ان کي قبر جي وحشت، خوفِ قيامت، حسابِ آخرت ۽ عذابِ جهنم جو ڪو فڪر ناهي هوندو، هر طرح جي نصيحت کان بي پروا ٿيڻ سان گڏوگڏ اهڙو انسان بيباڪ ۽ بي لغام ٿي ويندو آهي، نتيجو اهو نڪرندو آهي جو بعض اوقات اهڙو انسان الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي مڏني حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ گستاخي ڪري ايمان کان به ويندو آهي. مُفَسِّرِ شَهِيرِ، حَكِيمِ الْأُمَّتِ حضرت مفتي احمد يار خان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: جيڪو شخص زبان جو بيباڪ هجي جو هر بُري ڀلي ڳالهه بنا ڊپ جي وات مان ڪڍي ته سمجهي وٺو

ته ان جي دل سخت آهي ان ۾ حيا نه آهي. سختي اهو وڻ آهي جنهن جي جڙ انسان جي دل ۾ آهي ۽ ان جي شاخ دوزخ ۾. اهڙي بي لغام انسان جو انجام اهو ٿيندو آهي جو اهو الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه ۾ به بي ادب ٿي ڪافر ٿي ويندو آهي.

(مراة ج 6 ص 641)

مسلمان بے عطار تیری عطا سے
ہو ایمان پر خاتمہ یا الہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيونقصان

دل جي سختي جو نقصان اهو به آهي جو انسان الله عَزَّ وَجَلَّ جي عبادت، قرآن پاڪ جي تلاوت ۽ نيك عملن کان به محروم ٿي ويندو آهي. حالانڪ اسان جي زندگي جو مقصد ئي الله عَزَّ وَجَلَّ جي عبادت ۽ نيك عملن جي رغبت رکڻ آهي. جيئن ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ مون جنن ۽ انسان
کي ان ڪري بڻايو ته منهنجي بندگي
ڪن

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا
لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

(پ ۲، الذریت: ۵۶)

هڪ ٻي هنڌ تي ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: اهو جنهن موت
۽ زندگي کي پيدا ڪيو ته جيئن
توهان جو امتحان ٿئي ته توهان

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
يَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

مان ڪنهن جا ڪم وڌيڪ بهتر
آهن .

غور ڪيو ته اسان جي زندگي جو مقصد الله **عَزَّوَجَلَّ** جي عبادت ۽ نيڪ عمل جي ڪثرت ڪرڻ آهي، پر دل جي سختي اهڙي بيماري آهي جو ان جي ڪري انسان پنهنجي حياتي جي مقصد کي به وساري ڇڏيندو آهي.

ٽيون نقصان

دل جي سختي جو هڪ نقصان اهو به ٿيندو آهي جو ان جي نحوست سان اڳوڻا نيڪ عمل ضائع ٿي ويندا آهن. جيئن ته نبي ڪريم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن ارشاد فرمايو: ڇهه (6) شيون عملن کي ضايع ڪنديون آهن: (1) مخلوق جي عيبن جي ڳولها ۾ لڳو رهڻ (2) دل جي سختي (3) دنيا جي مَحَبَّت (4) حيا جي ڪمي (5) لمبيون لمبيون اميدون (6) حد کان وڌيڪ ظلم. (ڪنز العمال، ڪتاب المواعظ، الفصل السادس، الجزء ۱۶، ج ۸، ص ۳۶، حديث: ۴۴۰۱۶)

چوٿون نقصان

دل جي سختي جي هڪ نحوست اها به آهي جو انسان الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ناراضگي ۽ ان جي طرفان لعنت (يعني اُن جي رحمت کان ڏوري) جو مُسْتَحَق ٿي ويندو. جيئن حضرت سَيِّدُنَا علي **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان مروِي آهي ته رسولِ نذير، محبوبِ ربِّ قدير **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ نصيحت نشان آهي: منهنجي اُمّت جي رحمدل ماڻهن کان ڀلائي طلب

ڪيو انهن جي ويجهو رهندا ڪيو ۽ سنگدل (سخت دل) ماڻهن کان
پلائي نه گهرو ڇو ته انهن تي لعنت لهندي آهي.

(المستدرک، ڪتاب الرقاق، باب اشقي الاشقياء من اجتماع، الخ، الحديث ۹۷۸، ج ۵،

ص ۴۵۸)

يا رَبِّ پڻي رضا مجھے وه آنکھ دے کہ جو
عشقِ رسولِ پاک میں آنسو بہا سکے
وه آگ میرے سینے میں آقا لڳائے
بتھر سے سخت دل کو بھی جو کہ جلا سکے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فکرِ مدینہ!

منا منا اسلامي ڀائرو! جيئن ته هيئنر اسان دل جي سختي جا 4
نقصان ٻڌا، اسان تنظيمي طور تي پنهنجو جائزو وٺون، مثال طور اهي
اسلامي ڀائر جيڪي پهريان مدني ماحول سان وابسته هئا، مدني ڪمن
پر وڌ کان وڌ حصو وٺڻ وارا هئا، صڌاءِ مدينه لڳائي مسلمانن کي نماز
جي لاءِ جڳائيندا هئا، پر هاڻ پنهنجي نماز جي لاءِ اٿڻ مشڪل لڳندو
آهي، اهي اسلامي ڀائر غور ڪن جيڪي ڪڏهن ته مدني درس (درس
فيضانِ سنّت) جي ذريعي سنّتن جا مدني گل، عاشقانِ رسول تائين عام
ڪندا هئا، پر هاڻي ان مدني ڪم کان محرومي آهي، اهي اسلامي ڀائر
غور ڪن جيڪي ڪڏهن چوڪ درس جي ذريعي مسلمانن کي سڏي
سڏي گناهن کان بچڻ ۽ نيڪي جي ترغيب ڏياريندا هئا، پر هاڻ چوڪ
درس ڏيندي شرم محسوس ٿيندو آهي، اهي اسلامي ڀائر غور ڪن

جيڪي ڪڏهن وڏي جوش ۽ جذبي سان قرآنِ ڪريم جي محبت ۾ مدرسة المدينه بالغان ۾ پڙهندا هئا يا پڙهائيندا هئا، پر هاڻي نيڪي جي هن عظيم مدني ڪم جي لاءِ وقت نٿو ملي، اهي اسلامي پائر غور ڪن جيڪي ڪڏهن هفتيوار اجتماع جي لاءِ سڄو هفتو عاشقانِ رسول کي هفتيوار اجتماع جي دعوت ڏيندا رهندا هئا ۽ خود نمازِ عصر کان ئي تياري شروع ڪندا هئا، پوءِ ابتداء کان ئي هفتيوار اجتماع ۾ شرڪت، رات اعتكاف، نماز تهجد، صداءِ مدينه، نماز فجر ۽ فجر کان پوءِ مدني حلقي جي برڪتن سان مالا مال ٿيندا هئا، پر هاڻي بعض اوقات هفتيوار اجتماع ۾ شريڪ نٿا ٿي سگهن، اهي اسلامي پائر غور ڪن جيڪي ڪڏهن هر هفتي علائقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت ۾ شرڪت ڪري گهر گهر، ڏڪان ڏڪان وڃي نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائيندا هئا، پر هاڻي گناهن جي وڌندڙ سيلاب ۾ مسلمانن کي وهندڙ ڏسڻ جي باوجود به اهو جوش ايماني پيدا نٿو ٿئي، اهو جذبو نيڪي جي ان مدني ڪم ۾ حصو وٺڻ جي لاءِ بيدار نٿو ٿئي، اهي اسلامي پائر غور ڪن جيڪي ڪڏهن مدني قافلي ۾ سفر جي جذبي سان سرشار هڪ هڪ اسلامي پاء کي مدني قافلي ۾ سفر جي لاءِ تيار ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا ها، هن مدني ڪم جي لاءِ خوب انفرادي ڪوشش ڪندا هئا، پر هاڻي ڪو جيڪڏهن مدني قافلن ۾ سفر جي دعوت ڏيندو آهي ته تال مٿول ڪري عذر پيش ڪيو ويندو آهي، اهي اسلامي پائر غور ڪن جيڪي ڪڏهن مدني انعامات تي عمل ڪري سٺن جي واضح تصوير نظر ايندا هئا، پر هاڻي انهن کي

مدني انعامات تي عمل ڪرڻ نهايت دُشوار محسوس ٿيندو آهي. اسان سڀئي غور ڪيون ته ڪٿي گناهن جي نحوست ۽ **دل جي سختي** جي نحوست جي ڪري ته ڪٿي ائين ناهي جو اسان نيڪي جي ڪمن ۾ شامل ٿيڻ کان محروم آهيون، ڪٿي ائين ته ناهي جو گناهن جي نحوست ۽ دل جي سختي جي وجہ سان اسان کان نيڪين جي توفيق ڪسجي وئي آهي.

منا منا اسلامي پائرو! ياد رکو! جيڪي به اسلامي پائر مدني ماحول کان پري آهن يا ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ ان طرح جي دلچسپي نٿا وٺن، جهڙي طرح اڳ ۾ جوش ۽ جذبي سان مدني ڪم ڪندا هئا، اهڙن اسلامي پائرن جي باري ۾ ڪڏهن به بدگمانِي ڪي پنهنجي دل ۾ جڳهه نه ڏيو ته ڦلاڻو ته گناهن جي ڪري ان مدني ڪم کان محروم آهي، ڦلان ته دل جي سختي جي ڪري هاڻي اهي مدني ڪم نٿو ڪري، بلڪ اسان کي هر مسلمان سان حُسن ظن ئي رکڻو آهي. اسان کي به هر وقت الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حُفيه تدبير کان ڊڄڻ گهرجي، چوٽه عملن جو اعتبار خاتمي تي آهي، الله تعاليٰ اسان کي ايمان ۽ عافيت سان گنبدِ خضريٰ جي سائي ۾ شهادت جو موت نصيب فرمائي، جنتِ البقيع ۾ مدفن ۽ جنتِ الفردوس ۾ پنهنجي پياري حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي پاڙي ۾ جڳهه عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مسلمان بے عطار تیری عطا سے
ہو ایمان پر خاتمہ یا الہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دل جي سختي بابت علاج!

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان کي ڪو مُهلڪ (هلاڪ ڪرڻ وارو) مَرَضَ لڳي پوي ته اسان پريشان ٿي ويندا آهيون ۽ ان کان نجات جي لاءِ علاج مُعالجه شروع ڪندا آهيون. پر دل جي سختي جيڪا ايتري قدر مُهلڪ باطني بيماري آهي جيڪا دُنيا جي بربادي سان گڏوگڏ آخرت ۾ ذلت ۽ رُسوائي جو سبب بڻجي سگهي ٿي، لهُذا اسان کي به گهرجي ته دل جي سختي جو علاج ڪندي اهڙا ڪم ڪيون جيڪي دل ۾ نرمي پيدا ڪرڻ جو سبب بڻجندا آهن. اچو! انهن ۾ ڪجهه علاج ٻڌون ٿا.

الله عَزَّوَجَلَّ جو خوف پيدا ڪيو!

دل کي نرم ڪرڻ وارن ڪمن مان هڪ اهو به آهي ته قرآنِ پاڪ جي گهڻي کان گهڻي تلاوت ڪئي وڃي ۽ جن آيتن سڳورين ۾ عذابِ الهي جو بيان آهي، انهن تي غور و فڪر ڪيو وڃي، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. ان جي برڪت سان دل ۾ خوفِ خدا پيدا ٿيندو ۽ دل به نرم ٿيندي. جيئن ته سيپاري 23، سُورَةُ الرُّومِ، آيت نمبر 23 ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنزِ الايمان: الله لائو سپ ڪا سهڻو ڪتاب جيڪو اول کان آخر تائين هڪ جهڙو آهي، تڪرار سان

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا
مُتَشَابِهًا مَثَانِي ۖ تَقَشَّرُ مِنْهُ

بيان ڪندڙ ان سان وار ڪندارجي
ويندا آهن انهن جي بدن تي جيڪي
پنهنجي رب کان ڊڄندا آهن پوءِ انهن
جون ڪلون ۽ سندن دليون نرم ٿي
پون ٿيون، خدا جي ياد ڳيري جي
شوق ۾ .

جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ۝

(پ 23، زمر: 23)

اي ڪاش! اسان کي به روزانه قرآن پاڪ پڙهڻ جي سعادت ملي
وڃي، اي ڪاش! آيتن سڳورين ۾ غوروفڪر جي برڪت سان خوف
خدا نصيب ٿي وڃي ها، اي ڪاش! اسان جي دلين تان غفلت جو پردو
هٽي وڃي ها، اي ڪاش! بُري خاتمي جو خوف ۽ هميشه پنهنجي
پروردگار عَزَّوَجَلَّ جي ناراضگي جو فڪر لڳل رهي ها، پر افسوس صد
افسوس! اسان کي ان جو ڪو احساس ئي نه آهي، اسان پنهنجو
ننڍپڻ، جواني ۽ پوڙهائپ ڪيترو وڏو عرصو دُنيا جي فضول ڪمن ۾
وڃائي چڪا آهيون، ڇا ان دوران اسان پنهنجي دل ۾ ڪڏهن خوف
خُدامحسوس ڪيو؟ ڇا ڪڏهن اسان جي اکين مان خوفِ الهي جي
ڪري لڙڪ نڪتا؟ ڇا ڪڏهن ڪنهن گناه جي لاءِ اٿندڙ قدم ان جي
نتيجي ۾ ملڻ واري سزا جو سوچي واپس ٿيا؟ ڇا ڪڏهن رَبِّ تعاليٰ
جي ناراضگي جو سوچي اسان کي گناهن کان نفرت محسوس ٿي؟

جيڪڏهن جواب ها ۾ هجي ته سوچيو ته جيڪڏهن اسان انهن
ڪيفيتن کي محسوس به ڪيو ته ڇا خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ جي عملي تقاضن
تي عمل پيرا ٿيڻ جي سعادت حاصل ڪئي يا محض ان ڪيفيتن کي

دل تي طاري ٿيڻ سان مُطمئن ٿيا وياسين ته اسان الله تعاليٰ کان ڊڄڻ وارن مان آهيون ۽ مختلف گناهن سان پنهنجو اعمال نامو ڪارو ڪرڻ جو عمل جاري رکيو. ۽ جيڪڏهن انهن سوالن جا جواب نفِي ۾ اچن ته غور ڪيو ڪٿي ائين ته ناهي جو گناهن جي ڪثرت جي نتيجي ۾ اسان جي دل پٿر جيان سخت ٿي چڪي آهي، جنهن جي سبب اسان اڃا تائين انهن ڪيفيتن کان محروم هجئون؟ جيڪڏهن واقعي ائين آهي ته ڳڻتي جي ڳالهه آهي جو اسان جي قساوتِ قلبي (دل جي سختي) ۽ ان جي نتيجي ۾ پيدا ٿيڻ واري غفلت ڪٿي اسان کي جهڻم جي گهرائين ۾ نه ڪرائي ڇڏي. (وَالْعِيَاذُ بِاللّٰهِ)

نهن ۾ اس ۾ ڪجهه ندامت يار رسول الله ڪرون ڪس سے ڪهاں جاڪر شڪايت يار رسول الله گناپون کي پڙي ٻي ايسی عادت يار رسول الله تباہی سے بچالو جان رحمت يار رسول الله (وسائلِ بخشش مُرّم، ص 328)

گنه لمحہ بہ لمحہ ٻائے! اب بڑھتے ہی جاتے ہیں گنه ڪرڪر ڪے ٻائے! ٻو گيا دل سخت پتھر سے میں بچنا چاہتا ہوں ٻائے! پھر بھی بچ نہیں پاتا ڪم اعمالِ بدنہ ٻائے! میری توڙ ڪر ڪھ دی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سني صحبت اختيار ڪرڻ

منا منا اسلامي پاڻرو! دل ۾ نرمي پيدا ڪرڻ جو هڪ طريقو اهو به آهي جو بُرن ماڻهن جي صحبت کان پري رهو ۽ نيڪ پرهيزگار ماڻهن جي صحبت اختيار ڪيو. مفسر شهير حڪيمُ الأمت مُفتي احمد يارخان نعيمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”جيئن لوه نرم ٿي اوزار ۽ سون نرم ٿي زيور ۽ مٽي نرم ٿي فصل يا باغ، اتو نرم ٿي ماني وغيره بٽجن ٿا ائين ئي انسان دل جو نرم ٿي ولي، صوفي، عارف

وغيره بڻجندو آهي. دل جي نرمي الله (عَزَّوَجَلَّ) جي وڏي نعمت آهي، اها دل جي نرمي بزرگن جي صحبت ۽ انهن جي پاڪ گفتگو سان نصيب ٿيندي آهي.“ (مرآة المناجیح، ۲/۷۰) ۽ نيڪ ماڻهن جي صحبت اختيار ڪرڻ جو حڪم ته پاڻ الله (عَزَّوَجَلَّ) ارشاد فرمايو آهي، جيئن سيپاري 11 سُورَةُ التَّوْبَةِ آيت 119 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: اي ايمان وارو! الله کان ڊڄو ۽ سچن جي صحبت ۾ هجو.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٦﴾

مكتبة المدينة جو شايع ٿيل تفسير صراط الجنان جلد 4 صفحہ 258 تي آهي هن آيت ۾ نيڪ ماڻهن جي صحبت ۾ ويهڻ جو به ثبوت ملي ٿو چوٽه انهن سان گڏ ٿيڻ جي هڪ صورت انهن جي صحبت اختيار ڪرڻ به آهي ۽ انهن جي صحبت اختيار ڪرڻ جو هڪ اثر اهو ٿيندو آهي جو انهن جي سيرت ۽ ڪردار ۽ چڱا عمل ڏسي پاڻ کي به گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جي توفيق ملي ويندي آهي ۽ هڪ اثر اهو ٿيندو آهي جو دل جي سختي ختم ٿيندي ۽ ان ۾ رقت و نرمي محسوس ٿيندي آهي، ايمان تي ختمي ۽ قبر و حشر جي هولناڪ معاملن جو فڪر نصيب ٿيندو آهي، ان ڪري هر مسلمان کي گهرجي ته اهو نيڪ ٻانهن سان تعلقاٺ بڻائي ۽ انهن جي صحبت اختيار ڪري ۽ ڪنهن جي به صحبت اختيار ڪرڻ کان پهريان غور ڪري ته اهو ڪنهن جي صحبت اختيار ڪري رهيو آهي حضرت ابوهريره رضي الله تعالى عنه

کان روايت آهي، حضور پُر نور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”انسان پنهنجي دوست جي دين تي هوندو آهي ته ان کي ڏسڻ گهرجي ته اهو ڪنهن سان دوستي ڪري رهيو آهي. (ترمذي، ۴/۱۶۷، حديث: ۲۳۸۵) ۽ ديندار دوست تلاش ڪرڻ جي ترغيب ڏياريندي حضرت سيدنا عمر فاروق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ”سچا دوست تلاش ڪيو ۽ انهن جي پناهه ۾ زندگي گذاريو چو ته اهي خوشي جي حالت ۾ زينت ۽ آزمائش جي وقت سامان آهن. ۽ ڪنهن گنهگار جي صحبت اختيار نه ڪيو نه ته ان وٽان گناهه ڪرڻ ئي سڪندو. (احياء العلوم، ۲/۲۱۴)

نيڪ ٻانهي جي دعائي آمين چوڻ جي برڪت

منا منا اسلامي ڀائرو! پنهنجي دنيا ۽ آخرت بهتر بنائڻ جي لاءِ ديني مشغلي ۽ دنيا جي ضروري ڪمن کان فراغت کان پوءِ خلوت يعني تنهائي اختيار ڪيو يا صرف اهڙن سنجيده ۽ سٺن جي پابند اسلامي ڀائرن جي صحبت حاصل ڪيو جن جو ڳالهيون خوفِ خدا عَزَّوَجَلَّ ۽ عشقِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ اضافي جو سبب بڻجن ۽ اهو وقتاً فوقتاً ظاهري برائين ۽ باطني بيمارين جي نشاندهي ڪندا رهن ۽ ان جو علاج تجويز ڪندا رهن. اهڙن نيڪ ٻانهن جي خدمت ۾ حاضري جي سعادت ڪڏهن ڪڏهن مغفرت جو سبب بڻجي ويندي آهي، جيئن حضرت علامه جلال الدين سيوطي شافعي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ شرح الصُدور ۾ نقل ڪن ٿا: حضرت سيدنا يزيد بن هارون رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ چون ٿا: مون حضرت سيدنا ابواسحق محمد بن يزيد واسطي رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ کي خواب ۾ ڏٺو ته پڇا ڪئي: اللهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان سان ڪهڙو معاملو

ڪيو؟ ته انهن فرمايو: منهنجي مغفرت ڪري ڇڏي. مون پڇيو: مغفرت جو سبب ڇا بڻيو؟ فرمائون: هڪ پيري حضرت سيدنا ابو عمرو بصري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جُمعي جي ڏينهن اسان وٽ تشریف فرما ٿيا ۽ دُعا ڪئي ته اسان امين ڇيو، بس انهيءَ ڪري اسان جي مغفرت ٿي وئي.

(شَرْحُ الصُّدُور ص ۲۸۲، ڪتابُ المَنَامَاتِ مع موسوعة ابن أبي الدنيا ج ۳ ص ۱۵۶ رقم ۳۳۰)

مجھ ۽ حساب بخش دے میرے مولیٰ
تجھے واسطہ نیک بندوں کا یارٿ

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”صدا۽ مدينه“

منا مٺا اسلامي ڀائرو! في زمانه مُسلمانِ دينِ کان گهڻو پري ٿيندا پيا وڃن. هڪ تعداد اهڙو آهي جيڪو دُنِيوي معاملن ۾ ايتري قدر مصروف ٿي چڪو آهي جو انهن کي آخرت جي تياري جي لاءِ فڪرتائين ناهي، سُنٽون ۽ نفل پڙهڻ ته رهيو پري، اڪثريت فرض نمازون تائين قضا ڪندي آهي. انهيءَ ڪري اسان جو مسجدون ويران لڳن ٿيون، اهڙي ۾ انهن کي بيهر آباد ڪرڻ جو عزم ڪرڻ ۽ انهيءَ عزم جي تڪميل جي لاءِ جدوجهد ڪرڻ يقيناً سَعَادَتِ کان گهٽ نه آهي. ان ڪري ڪوشش ڪيو ۽ مدني انعام 35 تي عمل ڪندي صدا۽ مدينه لڳايو ۽ مسجدن جي آباد ڪاري ۾ دعوتِ اسلامي جو ساٿ ڏيو. اچو! ٻڌون ٿا ته مدني انعام نمبر 35 ڇا آهي:

شيخ طريقت، اميرِ اهلِ سُنَّتِ دَامَتْ بَرَڪَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ اسلامي ڀائرن جي 72 مدني انعامات مان مدني انعام نمبر 35 ۾ ارشاد فرمائين ٿا: " ڇا اڄ

اوهان صءاءِ مءىنه لڳائي؟ (ءءوءِ اسلامي جي مءنى ماحول ۾ نمازِ فجر جي لاءِ مسلمانن کي جڳائڻ کي صءاءِ مءىنه لڳائڻ چئبو آهي)"

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا مئا اسلامي ڀاءرو! ٿي سگهي ٿو ته اسان جي انفرادي ڪوشش سان ڪو ڪو نمازي بڻجي وڃي ۽ اسان جي لاءِ ثوابِ جاريه جو ذريعو بڻجي وڃي. اچو ترغيب جي لاءِ هڪ مءنى بهار ٻڌون ٿا.

بي نمازي، نمازي بڻجي ويو

سردارآباد (فيصل آباد، پنجاب پاڪستان) جي هجويري ٿاڻن، محلہ بلال گنج ۾ مقير اسلامي ڀاء جي بيان جو خلاصو آهي ته ءءوءِ اسلامي جي پاڪيزه مءنى ماحول کان وابسته ٿيڻ کان پهريان مَعَاذَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مان هڪ ماڊرن، ڪلين شيوڊ، فلمون ڊراما ڏسن ۽ گانا باجا ٻڌڻ منهنجو پسنديده شغل هو، پنج وقت جي نماز ته ڇا جمعو پڙهڻ کان به محروم رهندو. هڪ ڏينهن ڪنهن عزيز جي گهر وڃڻ ٿيو، اتي ويني ويني اوچتو منهنجي نگاه الماري ۾ رکيل هڪ اسلامي ڪتاب تي پئي، مون اهو ڪتاب کنيو ۽ پڙهڻ شروع ڪري ڇڏيو. ڪتاب تمام سٺو هو ان ڪري منهنجي دل ۾ ديني ڪتابن جي مطالعي جو شوق پيدا ٿيو، پوءِ مون پنهنجي دوست کان مطالعي جي لاءِ ڪجهه ڪتاب گهريا، ان مون کي قبر و آءِرت جي باري ۾ امير اهلسنت دامت بركاته العالیه جا ڪجهه رسالا ڏنا. جڏهن مون انهن رسالن جو مطالعو ڪيو ته مون تي رقت طاري ٿي وئي، منهنجي اکين مان لڙڪ وهڻ لڳا ۽ ان

ڳالهه جو احساس ٿيو ته مون هيٺ تائين غفلت پري زندگي گذاري رهيو هئس. انهيءَ وقت مون سڄي دل سان گناهن پري زندگي کان توبه ڪئي، نمازي بڻجي ويس. دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پري اجتماع ۾ به حاضر ٿيڻ لڳس. چهري کي ڏاڙهي مبارڪ ۽ مٿي کي عمامي شريف سان سجائي ورتو ۽ دعوتِ اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس. (ڪاري وچون جو خوف: ۲۸)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

سادگي اختيار ڪيو

منا منا اسلامي ڀائرو! دل ۾ نرمي پيدا ڪرڻ جي لاءِ غذا سان گڏوگڏ لباس ۾ به سادگي اختيار ڪرڻ گهرجي ۽ ٿي سگهي ته ڪپڙن ۾ چٽيون لڳائيندا ڪيو، ڇو ته چٽيون لڳل ڪپڙا پائڻ سان دل نرم ٿيندي. هڪ ڀيرو امير المؤمنين حضرت مولاءِ ڪائنات، علي المرتضيٰ شير خدا ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جي خدمت ۾ عرض ڪيو ويو، اوهان پنهنجي قميص ۾ چٽيون ڇو لڳائيندا آهيو؟ فرمايائون: يَخْشَعُ الْقَلْبُ وَ يَقْتَدِي بِهِ الْبُؤْمُنُ يعني ان سان دل نرم رهندي آهي ۽ مومن ان جي پيروي ڪندو آهي (يعني مومن جي دل نرم ٿي هئڻ گهرجي) (حلية الاولياء ج ۱ ص ۱۲۴)

سادي لباس جي فضيلت

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته چٽيون لڳل لباس پائڻ سان مومن جي دل نرم ٿيندي آهي پر في زمانه مسلمانن جي حالت هي

آهي جو غير مسلمان جي نقالي ڪندي نت نئون ڊيزائن ۽ طرح طرح جي تراش خراش وارو لباس پائڻ تي فخر محسوس ڪندا ۽ ان طرح ڪا لباس پائڻ ۾ پنهنجي عزت سمجهندا آهن. ياد رکو! انسان جي عزت و عظمت لباس کان ناهي بلڪ ان جي ڪردار سان ٿيندي آهي، ڪنهن جو لباس ته نهايت قيمتي هجي پر عادت و اطوار نيڪ نه هجن ته ڪو به اهڙي شخص کي پسند نٿو ڪري. ڪي ماڻهو ٻين کي معاشرتي ۾ هيٺانهون ڏيکارڻ جي لاءِ مهانگا لباس پائيندا آهن ۽ پاڻ تڪبر جي آفت ۾ گرفتار ٿي ان جي دل آزاري جو سبب بڻجندا آهن. ڪي اهڙو سنهو لباس پائيندا آهن جو جنهن سان جسم جا اهي حصا به ظاهر ٿيندا آهن جن کي لڪائڻ ضروري آهي. تنهنڪري فيشن وارو لباس پائڻ جي بدران سنڌ جي مطابق لباس پايو ۽ سادگي اپنائيو، ان جي برڪت سان بنهي جهانن ۾ بيٺو پار ٿيندو۔ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

تاجدار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جيڪو قدرت باوجود سنا ڪپڙا پائڻ تواضع (عاجزي) جي طور تي چڙي ڏيندو، الله عَزَّوَجَلَّ ان کي ڪرامت جو حُلَ (يعني جتتي لباس) پاريندو.

(ابو داود ج 4 ص 326، حديث 4008)

فيشن پرستو! خبردار

منا منا اسلامي پائرو! ٻڌو اوهان ته ٻانهي وٽ دولت آهي، عُمده لباس پائڻ جي طاقت آهي، پوءِ به الله رَبُّ الْعَزَّةَ عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي خاطر عاجزي اختيار ڪندي ساهه لباس پائڻ وارو جتتي لباس پائيندو ۽

ظاهر آهي جيڪو جڻتي لباس پائيندو اهو يقيني طور تي جنت ۾ به ويندو. ماڻهن تي رُعب وجهڻ، اميرائو نٺ ڪرڻ ۽ محض پنهنجي نفس جي لاءِ ماڻهن کي مُتائڻ ڪرڻ جي خاطر نمايان، فينسي ۽ چمڪيلو لباس پائڻ وارا اها روايت ٻڌڻ ۽ فڪر ڪن، جيئن

حضرت سيدنا عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنهم کان مروِي آهي، تاجدارِ مدينه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: دُنيا ۾ جنهن شهرت جو لباس پاتو، قيامت جي ڏينهن الله عزوجل ان کي ڏلت جو لباس پرائيندو. (سنن ابن ماجه ج 4 ص 63 ۱ حديث 3606)

لباسِ شهرت جاڪي چئبو آهي؟

مفسرِ شهرتِ حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان رحمته الله تعالى عليه هن حديثِ پاڪ جي تحت فرمائن ٿا، يعني اهڙو لباس پائڻ جو ماڻهو امير (يعني مالدار) سمجهن يا اهڙو لباس پائي جو جنهن سان ماڻهو نيڪ پرهيزگار سمجهن، اهي ٻئي قسم جا لباس، شهرت جا لباس آهن. مطلب ته جنهن لباس ۾ نيت اها هجي ته ماڻهو ان جي عزت ڪن اهو ان جو لباس شهرت آهي. صاحبِ مرقاة رحمته الله تعالى عليه فرمايو، مسخرن وارن لباس پائڻ، جنهن سبب ماڻهو ڪلن اهو به لباس شهرت آهي.

(مُلَخَّصٌ از مرآة ج 6 ص 109)

منا مٺا اسلامي پائڻو! واقعي سخت امتحان آهي، لباس پائڻ ۾ نهايت غور ڪرڻ ۽ ڏيکاءِ کان بچڻ جي سخت ضرورت آهي ۽ جيڪي ماڻهن کي ڏيکارڻ جي لاءِ سادو لباس ۽ عمامه و چادر وغيره اپنائڻي ٿو، اهو

ريا ڪار ۽ جهڻم جو حقدار آهي. اسان الله ﷻ کان اخلاص جي خيرات گهرون ٿا.

مرا هر عمل بس ترے واسطے ہو کر اخلاص ایسا عطا یا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

موت کي یاد کيو

منا منا اسلامي پائرو! دل ۾ نرمي پيدا ڪرڻ جو هڪ طريقه اهو به آهي جو پنهنجي موت کي ڪثرت سان یاد کيو وڃي. حضرت سيدنا عائشه صديقہ رضي الله تعالى عنها جي بارگاہ ۾ هڪ عورت دل جي سختي جي شڪايت وني حاضر ٿي ته پاڻ رضي الله تعالى عنها ان جو اهو علاج ارشاد فرمايو: ”موت کي ڪثرت سان یاد کيو توهان جي دل ۾ نرمي پيدا ٿيندي.“ ان ڪجهه ڏينهن ائين ئي کيو پوءِ جڏهن ان جي دل ۾ نرمي پيدا ٿي وئي ته اُمُ المومنين حضرت سيدنا عائشه صديقہ رضي الله تعالى عنها جي بارگاہ ۾ حاضر ٿي ۽ پاڻ رضي الله تعالى عنها جو شڪريو ادا ڪيو.

(اتحاف السادة المتقين، ۲۴/۱۴)

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي پنهنجي موت کي ڪڏهن نه وسارڻ گهرجي ۽ دنيا جي محبت کان پيڇو ڇڏائي زندگي جي باقي ڏينهن الله ﷻ جي وڌ کان وڌ عبادت، فڪر آخرت ۽ موت کي یاد رکڻ سان گڏوگڏ ان جي تياري ۾ گذارڻ کين. حُجَّةُ الاسلام حضرت سيدنا امام غزالي رحمه الله تعالى عليه فرمائن ٿا: موت خوفناڪ آهي ۽ ان جو خطرو نهايت وڏو آهي پر پوءِ به ماڻهو ان کان غافل آهن جو نه ان جي باري

۾ سوچ ويچار ڪندا آهن نه ان کي ياد ڪندا آهن ۽ جيڪڏهن ڪو ياد به ڪندو آهي ته بي توجهي سان ڪندو آهي جو دل ڏٺيائي خواهشن ۾ مشغول رهندي آهي لهنذا موت جي ياد سان دل کي ڪو فائدو نٿو ٿئي، البت فائدو ان طريقي سان پهچي سگهي ٿو جو موت کي پنهنجو آڏو سمجهندي ياد ڪري ۽ ان جي علاوه هر شيءِ کي پنهنجي دل کان ڪڍي ڇڏي، جيئن ڪو شخص خطرناڪ جنگل ۾ سفر جو ارادو ڪري يا سامونڊي سفر جو ارادو ڪري ته بس ان جي باري ۾ غور ۽ فڪر ڪندو رهندو آهي، ان ڪري جڏهن موت جي ياد جو تعلق دل کان سڌو سئون هوندو ته ان جو اثر به ٿيندو ۽ علامت اها هوندي جو دنيا مان دل ايترو تڻي چڪو هوندو جو دنيا جي هر خوشي بي معنيٰ ٿي ويندي. (احياء العلوم، ۱۹۵/۵)

قبرن جي زيارت ڪرڻ

دل جي سختي ڏور ڪرڻ جي لاءِ وقتاً فوقتاً قبرن جي زيارت به ڪندو رهڻ گهرجي، انهن ۾ موجود مُردن جي بي بستي تي ان طرح غور ڪيو جو انهن مان بعض انسان دنيا ۾ پنهنجي ڪپڙن تي مٽي جو هڪ داغ برداشت نه ڪندا هئا اڄ پاڻ قبر ۾ مٽين مٽي هيٺ پيا آهن، انهن مان بعض اهڙا نازڪ مزاج هئا جو پنهنجي نڪ تي ڪڏهن مک نه ويهڻ ڏيندا هئا پر اڄ قبر ۾ ڪيڙن مڪوڙن انهن جو ڇا حال ڪري ڇڏيو هوندو؟ قبرن جي زيارت ڪري ان طرح غور و فڪر ڪرڻ سان اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ دل ۾ نرمي پيدا ٿيندي جيئن ته نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کي اِرشاد فرمايو: مان توهان کي

قبرن جي زيارت کان منع ڪيو هو پر هاڻي توهان قبرن جي زيارت ڪيو، جو اها دل کي نرم ڪندي، اکين مان لڙڪ ڪيندي ۽ آخرت جي ياد ڏياريندي آهي. (المستدرڪ، ڪتاب الجنائز، ۱۰۸، الحديث: ۱۴۳۳)

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ اسان دل جي سختي جي باري ۾ بيان ٻڌو، يقيناً دل جي سختي الله عَزَّوَجَلَّ جي طرفان ڄڻ سزا آهي جو جنهن جي سبب انسان وڏي کان وڏو گناهه به ڪندو آهي ايستائين جو ڪفر تائين وڃي پهچي ٿو، دل جي سختي انسان کي ظالم بڻائيندي آهي، دل جي سختي الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت کان پري ڪري ڇڏيندي آهي، دل جي سختي بدبختي جي علامت آهي، دل جي سختي عبادت کان پري ڪندي آهي، دل جي سختي ايمان کي ڪمزور ڪندي آهي، دل جي سختي گناهن تي دلير ڪندي آهي، دل جي سختي اڳوڻن نيڪ عملن کي ضائع ڪندي آهي، دل جي سختي جي هڪ نحوست اها به آهي ته انسان جي دل تي نصيحت جي ڪا ڳالهه اثر ناهي ڪندي. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي دل کي سخت ڪرڻ وارن اسبابن تي غور ڪندي انهن کان

بچڻ جي توفيق عطا فرمائي. اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان ڄڻ نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان

مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾
 مون سان گڏ هوندو. (مشكاة المصابيح، ج ۱ ص ۵۵ حديث ۱۷۸ دارالکتب العلمیة بیروت)

سینہ تری سُنَّت کا مدینہ بنے آقا
 جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

”السَّلَامُ عَلَيْكُمْ“ جي يارهن اڪرن جي

نسبت سان سلام جا 11 مدني گل

﴿مسلمان سان ملاقات ڪرڻ وقت ان کي سلام ڪرڻ سنّت آهي.﴾
 ڏينهن ۾ ڪيترائي ڀيرا ملاقات ٿئي، هڪ ڪمري کان ٻئي ڪمري ۾
 بار بار اچڻ وڃڻ ٿئي، اتي موجود مسلمانن کي سلام ڪرڻ ثواب جو
 ڪم آهي ﴿سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ سنّت آهي﴾ سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ
 وارو الله **عَدَّوَجَلَّ** جو مُقَرَّب آهي ﴿سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو تڪبُر
 کان به بري آهي جيئن منهنجي مڪي مدني آقا، مني مني مصطفى **صَلَّى**
اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان آهي: سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ وارو
 تڪبُر کان بري آهي. (شعب الايمان ج 6 ص 433) ﴿سلام ۾ اڳرائي ڪرڻ
 واري تي 90 رحمتون ۽ جواب ڏيڻ واري تي 10 رحمتون نازل ٿين
 ٿيون. (ڪيميا سعادت) ﴿السَّلَامُ عَلَيْكُمْ﴾ چوڻ سان 10 نيڪيون ملن
 ٿيون، گڏوگڏ **وَرَحْمَةُ اللهِ** به چوندا ته 20 نيڪيون ٿي وينديون ۽ **وَبَرَكَاتُهُ**
 شامل ڪندو ته 30 نيڪيون ٿي وينديون. ﴿اهڙي طرح جواب ۾
وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ چئي 30 نيڪيون حاصل ڪري سگهجن
 ٿيون ﴿سلام جو جواب جلدي ۽ ايڏي آواز سان ڏيڻ واجب آهي جو
 سلام ڪرڻ وارو ٻڌي وٺي﴾ سلام ۽ سلام جي جواب جو صحيح

تَلَفَّظْ يَادِ كَرِي وَنُو. پھريان مان چوان تو اوھان ٻڌي ڏھرايو: اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ (اَس-سَلَامُ -عَلَيْ-كُمْ) ھاڻي پھريان مان جواب ٻڌايان تو پوءِ اوھان
ڏھرايو: وَعَلَيْكُمْ السَّلَام (وَعَلَيْكُمْ-مُس-سَلَام)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع
ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽
120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هڏيو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙھو.
سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني
قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

عاشقانِ رسول، آئين سنت ڪي پھول
دينے لينے چلين، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيب! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى
إِلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى إِلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن. (1)

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِنِ جَوثَوَابِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُودِ شَرِيفِ کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب
حاصل ٿيندو آهي. (2)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صِدِّيقِ اڪْبَرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه
ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الاول، ص125

²... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

³... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ڪريم و ڪريم ڪان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرشِ عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو ڄڻ ان شبِ

قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(رجب المرجب جي هر هفتيوار اجتماع ۾ هي دعا پڙهائي وڃي)

رجب ۾ هي دعا پڙهڻ سنت آهي! جڏهن رجب جو مهينو ايندو ته نبي

اکرم ﷺ صَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هي دعا پڙهندا هئا:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ-

يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! تو اسان جي لاءِ رجب ۽ شعبان ۾ برڪتون عطا

فرما ۽ اسان کي رمضان تائين پهچا. (المعجم الاوسط للطبراني، ج 3، ص 85،

حديث 3939)